

אֶזְנֵנוּ

הס"ד, אדיון קצ"ה

פֶּרֶשֶׁת עֵלֶם

לְעֵלְמֵנוּ עֶבֶת

וספר להם כי הוא שם דרך נתיבה להיות על שבת קדש בלובליו, אמנם בדרפו עבר אצל ידידו ורעו תלמיד מבהק של הרבי מלובלין, הוא הרה"ק רבי דוד מלעלוב זיע"א, אשר לו אהבה עזה עמו, ויהי בבואו פתח הבית ולא מצאו, ופתחו ואמרו לו שהוא ביחידות בעליה. ויעל על הסלם וירא אשר רבי דוד מתפלל בלא הטלית, והוא עומד בדבקות מעטר בתפלין וכסה ראשו בסוּדָר. ואחר פסים התפלה שאל אותו פשר הדבר,

ופתח ואמר שהטלית עם הציצית נפסלו על הצד שלא שיק לתקנו, ואין בידו לפרטה שוה טלית, על פן מסתפק בטלית קטן אשר עליו, ושם הסודר על ראשו מדין 'הכון לקראת אלהיך ישראל' (עמוס ד יב, ראה שבת י.). ולקיים 'פסי רישון כי היכי דתיהוי עלך אימתא דשמאי ובעי רחמי' (שם קנו: ובמהרש"א שם). וגמר רבי ליפמן בלבו שיקנה לו טלית נאה לרבי דוד, ומצא טלית נאה, וקנה בעד כל אמנתח הפסך אשר בידו, שלקח על הוצאות הדרך. ובגין שלא היו מעות בידו לקח 'בעל עגלה', נתעכב יותר על הדרך מלבוא על שבת ללובליו, ואשר על כן בא אחר השבת.

אז הבינו החסידים אמאי קשר הצדיק הקדוש בין ה'בעל עגלה' להחסיד המפלג ר' ליפמן בעת נתינת יין על השלחן, ולמה יכנו שפתותיו ימללו ו'הטלית יפרש כנפיו עליהם', כי שניהם הזילו כספם לדבר מצוה לתת כל שבדמם עבור טלית נאה של מצוה להחיות נפש צדיק ולהרנין לב כלה יתומה.

(מתוך הספר ספיר ויהלום - נישואין: להרב הגאון רבי מנחם מנדל פומרנץ שליט"א)

הלילה במצות רקודיו ושמחת חתן כלה. ואז הבינו החסידים, אמאי האיר שמו בהקוויטל. וספרו לו כל המעשה שהיה אצל הרבי מלובלין שהוא חוזה וצופה מסוף העולם ועד סופו, ואמר להם שישאר עמם על שבת קדש, כי חפץ להנות מזיו אור פני הצדיק הזה. וצהלו החסידים בששון, כי אמרו לנפשם איש תמים כזה וטוב לב יבוא לרבנו, ואולי הוא יעשה אותנו ברבות הימים איש קשר וחסיד.

ובליל שבת קדש על השלחן של רבנו הקדוש מלובלין, בקש ה'בעל-עגלה' שיכריזו שגם הוא מנדב יין פנהוג, ותקף שהכריזו שמו, צוה הרבי הקדוש שישימו יין על השלחן גם בשביל החסיד המפרסם ר' ליפמן מטיקטין, ושמעו העומדים מקרוב שאמר הצדיק תחת שפתיו 'טלית נאה, טלית נאה, והטלית יפרש כנפיו עליהם'. רבים ראו כן תמיהו שהרבי מזוג ומצרף נדבת 'בעל-עגלה' איש פשוט וגם, עם נדבת חסיד מפרסם תלמיד חכם מבחו, ואמרו בלבם אולי בגין המעשה עם הטלית, שכבר נתפרסם קדם השבת, ובכל זאת מי ירהיב עז בנפשו לשאל על מה ולמה מזכירו לטובה. וכך היה בכל פעם ובכל סעודה, לאחר נדבת העגלון, צוה להכריז נדבת יין של החסיד הגאון ר' ליפמן.

לאחר השבת הגיע לחצר הקדש, החסיד ר' ליפמן, וקבלו אותו החבריא, והודיעו לו המעשה-פלא על ה'בעל-עגלה' שהיה כאן על שבת קדש לראשונה, ובכל מסבה וסעודה אחר שנדב ה'בעל-עגלה' יין, צוה הרבי לשים יין גם על שמו.

שנים אוחזין בטלית

ועשו להם ציצת על כנפיהם בגדיהם וגו' (טו, לח).

פעם אחת באו חסידים ללובלין, ונתנו קוויטלאך להרב הקדוש רבי יעקב יצחק זיע"א, החוזה מלובלין, וגם צעטיל של ה'בעל-עגלה' שלהם.

קרא הרבי את הקוויטל של ה'בעל-עגלה' ואמר, הוא זורח ומאיר לנו מאד. והיה לפלא בעיניהם, ופתחו החסידים ואמרו להצדיק שהצעטיל הוא של ה'בעל-עגלה' שלהם, והוא איש פשוט והמוני. אמר להם אף על פי כן הוא מאיר וזורח מאד.

ובאו להאכסניה שלהם וה'בעל-עגלה' לא היה שם, ולפנות בקר בא. ושאלו אותו, היכן הייתם בלילה הזה. אמר להם שיצא לסב בעיר, ושמע קול של משוררים וכלי זמר של חתנה, והלך לשם וראה בית משתה שעומדים לעשות חתנה שם, ונכנס אל הבית, ושמע שהיא חתנה של יתומה. ברם, אחר שעה קלה שבתו בחורים מנגינתם ומשוררים משירים וזמרים, ונהיה שם מחלקת גדול, עבור שלא נתנו העומדים מצד הכלה להחתן טלית שהתחבו עצמן על זה, ורצו להפריד הזוג, והכלה ישהה בוכיה.

הלכתי אל אבי החתן ושאלתי מפיו מה יקר חסדו מחיר טלית, והיה במקוון הסוף מעות שנתתם לי על הדרך ללובליו, ונתתי להם מיד כל הכיס מעות, שיקנו הטלית, על מנת שיהיה החתנה ולא תתביש בת ישראל, והלך השליח אצל המוכר ספרים והביא הטלית לבית המשתה, והעמידו החפה, ושמחתי עמם שם כל

חידון אֶזְנֵנוּ - נושא פרסים - מה הם שלשת הפרות של שבעת המינים, אשר מופיעים בפרשתנו בפסוק אחד?

פתרון החידה - פרשת צו:

ש. באיזה הקשר מוזכר סל בפרשה זו?
ת. סל המצות שהשתמשו בו למילואים.

שם הזוכה בסידור מתיבתא מנחה מעריב בהוצאת "עוז והדר":

פרשת צו:
ה' אברהם רייזמאן מבית שמש.

פתרון החידה וכן שם הזוכה, יפורסמו א"ה בגליונות הבאים

הפותרים נכונה יכנסו להגרלה א"ה על סידור מתיבתא מנחה מעריב בהוצאת "עוז והדר". את הפתרונות יש לשלוח אלינו עד ליום שני

למספר פקס: 077-470-26-81

או למייל: magdenot@gmail.com

נא לכתוב שם, כתובת מדויקת וטלפון. בראש הדף לציון "עבור חידון לנוער".

